

Yaoundéban, Kamerunban

az *EGK* és az *afrikai országok* képviselői

társulási megállapodást **írnak alá**

Az Európai Unió szoros kapcsolatokkal rendelkezett, számos partnerországgal tartotta fenn együttműködését. A nexus kedvező feltételekkel járt, és elsősorban a szabadkereskedelmi övezet kialakítását eredményezte. Emellett teret nyertek a másodlagos viszonyok is, amelyek elsősorban a fejlődő országokra vonatkoztak. Ezen államok alacsonyabb fejlettséggel rendelkeztek, emiatt a kapcsolat a felzárkóztatáson és a segítségnyújtáson alapult, tehát mondhatni, hogy egyoldalú szerződéseket kötöttek meg, a fejlett országok a szövetségesük piacára való kijutást kérték cserébe.

Az Európai Közösség a gazdaságilag és társadalmilag elmaradott országok helyzetét kívánta helyrehozni, ami pénzügyi, technikai segítségnyújtást foglalt magába, valamint az EU a gazdasági és társadalmi életre vonatkozó fejlesztéseket szorgalmazta, legyen szó kutatásról, iparról vagy tudományról. A felek közötti megállapodásokat meghatározott időre kötötték, azonban a szerződések meghosszabbíthatók voltak, amely azért is egy jelentős szempont, mert a megújítás során a feltételeket újra lehetett fogalmazni, valamint új döntések kerülhettek napvilágra.

A harmadik világgal kötött lazább szerződéseket preferenciális megegyezéseknek titulálták. A harmadik világ helyzete azonban sokkal komplexebb, és ha meg akarjuk érteni, akkor a Római Szerződésre, és annak aláíró államainak méretére és helyzetére kell visszatekinteni. Az alapító manifesztum hatályba lépésekor a nagyobb európai hatalmaknak gyarmatterületeik voltak, leginkább Afrikában. Igaz, a régi rend bomlani kezdett, azonban a függetlenedés a hatvanas években érte el a tetőpontját.

Az Egyesült Királyság, amely nem volt a Közösség alapítója, a rendezésben aktívan nem vett részt, azonban csatlakozása döntésre készítette az egykori gyarmattartó államot. A britek a 20. század elején megalkotott Nemzetközösség országaival is kereskedelmi kapcsolatokat létesítettek, ezáltal a „tagországok” ügye is a Közösség külpolitikájának immanens részét képezte.

A kontinentális nagyhatalmak elfogadták az afrikai országok törekvéseit, azonban relevanciát képezett az együttműködés és a párbeszéd szükségessége. Az egykori afrikai gyarmatok 1963. július 20-án írták alá az első yaoundéi konvenciót, Yaoundéban, Kamerun fővárosában, amelybe a Római Szerződések külkapcsolati cikkelyét is beolvasztották. Politikai aspektusból az egykori gyarmatok szuverenitásának elismerése vált jelentőssé, viszont a gazdaság és a kereskedelem éppúgy lényegesnek bizonyult.

A pénzügyi és technikai segítségnyújtás ezúttal is hangsúlyt kapott, azonban a feleknek a szerződés mibenlétét és megnevezését is meg kellett vitatniuk. A konvenció nevet az afrikai országok választották, tudniillik, a társulást megbélyegzőnek és alárendelőnek tartották, vagyis semmilyen körülmények között nem akarták intézményesítés alá vonni a megegyezést.

Az első yaoundéi konvenció által liberalizálták az Afrikából érkező iparcikkimportot, valamint a mezőgazdaságitermék- és élelmiszerimport egy részét is. Az afrikai országok vámmentességének feltétele is volt, még hozzá, hogy a helyi hozzáadottérték-tartalomnak meg kellett haladnia a 60%-ot. Az EK a trópusi mezőgazdasági termékekre és az exportáló országok számára kevésbé jelentős élelmiszerekre teljes vagy részleges vámmentességet írt elő. A fejlődő országok a Közösségből érkező importokat mennyiségi korlát alá vethették, és a vámokat is megtarthatták.

Szükség esetén növelhették is az európai országokra vonatkozó terheket, viszont ez az elhatározás csak abban az esetben érvényesülhetett, ha az iparvédelmi kritériumok teljesítése garantált volt, valamint ha a plusz jövedelem az életminőség javítását és a költségvetési bevételek növelését tette lehetővé.

Az első yaoundéi egyezmény 1964 és 1969 között volt érvényben, azonban a partnerséget 1970-ben megújították, amely a második yaoundéi konvencióként működött tovább.

Yaoundé

Kamerun

Források

<https://publicatio.bibl.u-szeged.hu/3325/1/EUINTEGR.pdf>

http://real.mtak.hu/88071/1/web_PDF_Az_Europai_Unio_kulkapcsolati_rendszere.pdf

<http://publikaciotar.repozitorium.uni-bge.hu/1486/1/euk%C3%BCIkapcs.pdf>

http://acta.bibl.u-szeged.hu/30698/1/juridpol_doct_008_177-202.pdf

